

การพัฒนาระบบการขอยุ่ต่อในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวทางอิเล็กทรอนิกส์ (e - Extension) ของสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

กอบชัย ลีพิสิษฐ์สกุล¹

วันได้รับบทความ: 6 สิงหาคม 2567 วันแก้ไข: 4 พฤศจิกายน 2567 วันยอมรับเผยแพร่: 5 พฤศจิกายน 2567

บทคัดย่อ

ประเทศไทยเป็นประเทศที่เป็นจุดหมายสำคัญของชาวต่างชาติทั่วโลกที่ประสงค์เข้ามาพำนักในราชอาณาจักรไทยเป็นการชั่วคราวด้วยเหตุผลต่างๆเป็นจำนวนมากในแต่ละปี ซึ่งการเข้ามาในราชอาณาจักรไทยนั้นจะต้องปฏิบัติตามหลักพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองและข้อปฏิบัติทางกฎหมายตามแต่เหตุผลในการขอยุ่ต่อในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว การที่มีชาวต่างชาติเข้ามายังราชอาณาจักรไทยเป็นจำนวนมากย่อมส่งผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจแต่ในอีกแง่มุมหนึ่งด้านความมั่นคงอาจจะต้องคำนึงถึงชาวต่างชาติที่เข้ามาในรูปแบบมิถิลหรือผู้ก่อการร้ายที่เข้ามาก่อความไม่สงบภายในประเทศไทย สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองได้มีการนำเอาเทคโนโลยีเข้ามาใช้อำนวยความสะดวกในการให้บริการชาวต่างชาติที่เข้ามาพำนักในราชอาณาจักรไทยเป็นการชั่วคราวเพื่อให้สามารถตอบสนองต่อการให้บริการและยกระดับการให้บริการให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย พร้อมทั้งยกระดับสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองให้เป็นองค์กรดิจิทัล จึงได้พัฒนาการให้บริการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับการให้บริการขออนุญาตขอยุ่ต่อในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ (e - Extension) ถือเป็นนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการสร้างนวัตกรรม การให้บริการคนต่างด้าวเพื่อยกระดับและสร้างมาตรฐานใหม่สู่การเป็นองค์กรที่เป็นดิจิทัลของสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

คำสำคัญ: ขอยุ่ต่อในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ (e - Extension), สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง, วีซ่า (Visa)

¹ นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ แขนงวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

Development Electronic Extension of Temporary Stay in the Kingdom (e – Extension) of the Immigration Bureau

Kobchai Leepisitsakul¹

Received Date: August 6, 2024 Revised Date: November 4, 2024 Accepted Date: November 5, 2024

Abstract

Thailand is a key destination for foreigners around the world who wish to temporarily reside in the Kingdom of Thailand for various reasons in large numbers each year. Entering the Kingdom of Thailand must comply with the principles of the Immigration Act and legal regulations according to the reasons for requesting a temporary stay in the Kingdom. Having a large number of foreigners entering the Kingdom of Thailand has a positive impact on the economic situation, but on the other hand, the security aspect may have to be taken into account by foreigners who come in the form of fraudsters. or terrorists who come to cause unrest within Thailand. The Immigration Bureau has brought in technology to facilitate services for foreigners who come to stay in the Kingdom of Thailand temporarily in order to be able to respond to services and improve service levels. To be convenient, fast and safe, as well as upgrading the Immigration Bureau into a digital organization. Therefore, we have developed services in electronic form. For providing services for requesting permission to temporarily stay in the Kingdom by electronic means (e – Extension), it is considered to be using technology to create innovations in providing services to foreigners in order to raise the level and create new standards to become an organization. which is the digital form of the Immigration Bureau.

Keywords: Request for temporary stay in the Kingdom by electronic means
(e-Extension), Immigration Bureau, Visa

¹ Ph.D. student Doctor of Philosophy Program in Management Science, Public Administration Branch, Sukhothai Thammathirat Open University

บทนำ (Introduction)

ประเทศไทยให้ความสำคัญในด้านการท่องเที่ยวเป็นหลัก โดยในแต่ละปีมีนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาจากประเทศไทยหลายสิบล้านคน ซึ่งสร้างรายได้ให้กับประเทศไทยในปีหนึ่งหลายล้านล้านบาท ถือได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทย ดังนั้น จะเห็นได้ว่ามีในแต่ละปีจะมีต่างด้าวเข้ามาขอยังราชอาณาจักรมีจำนวนมากถึงหลักสิบล้านคนต่อปี ซึ่งส่งผลโดยตรงกับหน่วยงานของภาครัฐคือสำนักงานตำรวจแห่งชาติและสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ที่ต้องคัดกรองต่างด้าวที่เข้ามาในประเทศไทยเพื่อรักษาความปลอดภัยให้กับประชาชนคนไทย ทั้งนี้ในการที่ต่างด้าวจะเข้ามาในประเทศไทยจะต้องเข้ามาอย่างถูกต้องตามกฎหมายเพื่อป้องกันคนต่างด้าวอพยพหลบหนีเข้าเมืองมาอย่างผิดกฎหมายและอาศัยอยู่ในประเทศไทย ทางสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจะเป็นผู้อนุมัติการตรวจลงตราวีซ่าแต่ละประเภท

สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองได้มีการยกระดับและสร้างมาตรฐานพร้อมทั้งในการคัดกรองคนต่างด้าวที่จะเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรอยู่ตลอดนับตั้งแต่เกิดกรณีของกลุ่มทุนจีนเทา ที่เข้ามาสร้างความเสียหายให้กับประเทศไทย ทางสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองได้มีการเพิ่มมาตรการในการตรวจสอบเอกสารในการยื่นคำขออนุญาตและตรวจสอบเหตุผลและจุดประสงค์ในการขออนุญาตต่ออยู่ในราชอาณาจักรแต่ละประเภทอย่างละเอียดรอบคอบตลอดมา ทำให้เกิดปัญหาความล่าช้าเนื่องจากการตรวจสอบเอกสารอย่างละเอียดก็ดี หรือการขาดเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเชี่ยวชาญในการตรวจสอบเอกสารก็ดี ส่งผลให้การดำเนินการในการอนุมัติการตรวจลงตราวีซ่าเกิดความล่าช้าและมีการแก้ไขหรือขอตรวจสอบเอกสารเพิ่มเติมทำให้การบริการที่ต่างด้าวที่ขออนุญาตต่ออยู่ในราชอาณาจักรต้องสูญเสียเวลาในการเดินทางมาดำเนินการหลายรอบจนบางครั้งอาจมีการเรียกรับสินบนเพื่อให้การดำเนินการสะดวกรวดเร็วและเสร็จภายในวันนั้น

บทความนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญคือ การนำเสนอแนวคิดการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในการให้บริการขออนุญาตต่อในราชอาณาจักรของคนต่างด้าวรูปแบบใหม่ด้วยการยื่นคำร้องขออนุญาตต่ออยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวและชำระเงินค่าธรรมเนียมด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ (e – Extension) และเทียบเคียงการให้บริการกับประเทศต้นแบบชั้นนำของโลกที่ประสบความสำเร็จในการให้บริการขอวีซ่าในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ได้แก่ สหราชอาณาจักร สิงคโปร์ และ แคนาดา ทั้งนี้การให้บริการขออนุญาตต่ออยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ (e – Extension) นี้จะเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ชาวต่างชาติที่ประสงค์จะขยายระยะเวลาพำนักอยู่ในประเทศไทย พร้อมทั้งลดการเสียเวลาในการเดินทางมายังสถานที่ราชการเพื่อดำเนินการขออนุญาตต่อในราชอาณาจักร และยังสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลของต่างด้าวที่เดินทางเข้า – ออกในประเทศไทยในรูปแบบของ Big Data ได้เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบข้อมูลได้ตลอดเวลา ซึ่งจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานของสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives)

1) เพื่อสำรวจความสำเร็จของการพัฒนาการให้บริการขออนุญาตอยู่อาศัยในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ (e – Extension) ของประเทศต้นแบบชั้นนำของโลกจำนวน 3 ประเทศ ได้แก่ สิงคโปร์ เกาหลีใต้ และ แคนาดา

2) เพื่อพัฒนาโมเดลการให้บริการขออนุญาตอยู่อาศัยในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ (e – Extension) ให้กับประเทศไทยในอนาคต

การทบทวนวรรณกรรม (Reviews of Literature)

1) แนวคิดทฤษฎีด้านความมั่นคงแห่งชาติ

การบริหารจัดการคนต่างด้าวที่เข้ามาพำนักอยู่ในประเทศไทย ถือได้ว่าเป็นบททดสอบสำคัญในการบริหารจัดการด้านความมั่นคงของภาครัฐที่จะต้องเป็นผู้คัดกรองคนต่างด้าวที่เข้ามาพำนักอยู่ในประเทศไทยที่มีความหลากหลายและซับซ้อนเป็นอย่างมาก ที่จะส่งผลกระทบต่อทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและสภาวะแวดล้อมที่ส่งผลกระทบในวงกว้าง จนอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติได้ หากภาครัฐหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการคนต่างด้าวได้อย่างเป็นมืออาชีพ มีการกำหนดวัตถุประสงค์ ตัวชี้วัดอย่างชัดเจน มุ่งวัดผลงานจากตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ ผู้บริหารและปฏิบัติงานจะต้องรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ของงานตามตัวชี้วัด และเน้นผลสัมฤทธิ์ของงานมากกว่ากระบวนการทำงานหรือกฎระเบียบ ปรับลดโครงสร้างให้เล็กลงให้ขนาดขององค์กรมีความเหมาะสมกับการปฏิบัติงาน ตลอดจนมีการลดงานของเจ้าหน้าที่ให้หน่วยงานภายนอกเท่าที่จำเป็นต่อความมั่นคงของชาติตามแนวคิด การจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management: NPM) ของ Christopher Hood (1991) ดังนั้นการบริหารคนต่างด้าวภายในประเทศให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ที่ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของคนในชาติและมีความมั่นคงของประเทศเป็นหลัก ซึ่งการนำ NPM มาใช้ในการบริหารคนต่างด้าวจะถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างมากโดยเฉพาะในเรื่องผลที่เกิดขึ้นภายในหน่วยงานที่นำแนวคิดการทำงานจากภาคเอกชนมาใช้ในการนำนโยบายไปปฏิบัติและการให้บริการจัดการคนต่างด้าว (Metcalf and Richards, 1991) ที่ส่งผลกระทบต่อส่วนรวมและทำให้ผลประโยชน์ของต่างด้าวผู้ขอรับบริการเสื่อมเสียต่อการกลายเป็นผลประโยชน์ส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ รวมถึงผลของกระบวนการนโยบายของหน่วยงานที่เป็นผู้ให้บริการ (Schofield, 2001, Hill and Hupe, 2003) ที่มองคนต่างด้าวที่เข้ามาขอรับบริการเป็นเพียงลูกค้า แต่ในทางตรงกันข้าม ข้อดีของการจัดการภาครัฐแนวใหม่ก็คือเป็นการบริหารจัดการการเปลี่ยนแปลงและนวัตกรรม (Osborne and Brown, 2006)

การที่ประเทศไทยเป็นจุดหมายสำคัญของชาวต่างชาติทั่วโลกที่ประสงค์เข้ามาพำนักในราชอาณาจักรไทยเป็นการชั่วคราวด้วยเหตุผลต่างๆเป็นจำนวนมากในแต่ละปีนั้นมีความเสี่ยงในการก่อให้เกิดภัยคุกคามต่อความมั่นคงของประเทศในหลายมิติที่นับวันต่างก็ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น จนอาจจะนำมาซึ่งความ

เสียหายหรือความสูญเสียในรูปแบบต่างๆให้เกิดขึ้นต่อประเทศไทย ยิ่งในปัจจุบันกระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) ที่ส่งผลให้รูปแบบการดำเนินชีวิตในสังคมประกอบกับการเกิดนวัตกรรมใหม่ๆ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งนวัตกรรมในเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information & Communication Technology: ICT) ที่เชื่อมโลกทั้งโลกเข้าหากันได้ และการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานของคนต่างด้าวที่อพยพเข้ามาพำนักยังประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและความเป็นอยู่ของคนในชาติ รวมถึงภัยคุกคามด้านการเคลื่อนย้ายทุนจากบริษัทข้ามชาติที่เข้ามาใช้ทรัพยากรของประเทศและการก่อการร้ายและการก่อความไม่สงบที่กระทำต่อผู้บริสุทธิ์ด้วยความรุนแรงและความหวาดกลัวหรือการค้ำมนุษย์ข้ามชาติเป็น (วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2552: 51 – 55)

2) แนวคิดเกี่ยวกับรัฐบาลดิจิทัล

การพัฒนาการให้บริการขออนุญาตอยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ (e – Extension) เป็นการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในการให้บริการขออนุญาตอยู่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าวรูปแบบใหม่ด้วยการยื่นคำร้องขออนุญาตอยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวและชำระเงินค่าธรรมเนียมด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ (e – Extension) ซึ่งเป็นการดำเนินการตามชุดความคิดหลักที่ภาครัฐใช้ในการวางกรอบแนวทางการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลตามแนวทางของสำนักวิชาการสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (2559) ที่ให้ความหมายและนิยามของรัฐบาลดิจิทัลว่า หมายถึง การออกแบบและปรับเปลี่ยนรูปแบบบริการของรัฐ โดยอาศัยข้อมูลดิจิทัลเพื่อสร้างบริการของรัฐรูปแบบใหม่ผ่านเทคโนโลยีต่างๆ ในยุคอินเทอร์เน็ต โดยจะเห็นได้ว่าการพัฒนารูปแบบการให้บริการขออนุญาตอยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ (e – Extension) มีการบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐ เพื่อสร้างการกำกับควบคุมการบริหารที่มีประสิทธิภาพ (Reintegration) พร้อมทั้งมีการปรับปรุงแผนการดำเนินการขององค์กรในสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเพื่อให้เกิดการให้บริการสาธารณะที่ให้ความสำคัญต่อการนำความต้องการของคนต่างด้าวเป็นศูนย์กลาง (Needs-based holism) และการนำระบบบริหารสารสนเทศมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมถึงการให้ความสำคัญต่อการสื่อสารผ่านทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งจะเข้ามาแทนที่วิธีการทำงานแบบเดิม (Digitalization) ขณะที่ทงศักดิ์ เหมือนเตย (2563) ระบุว่ารัฐบาลดิจิทัลตามความหมายขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (The Organisation for Economic Cooperation and Development – OECD) หมายถึง การที่รัฐบาลนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เป็นกลยุทธ์สำคัญ ในการยกระดับการทำงานของภาครัฐให้ทันสมัย เพื่อสร้างคุณค่าสาธารณะสู่ประชาชน โดยอาศัยระบบนิเวศของรัฐบาลดิจิทัล ซึ่งต้องพึ่งพาทุกภาคส่วน อันประกอบด้วยหน่วยงานต่าง ๆ ของภาครัฐ องค์กรที่ไม่ใช่ภาครัฐ (NGOs) องค์กรภาคธุรกิจ ภาคประชาชน และปัจเจกบุคคล ที่ให้การสนับสนุนการผลิตและการเข้าถึงข้อมูล (data) การสนับสนุนด้านการบริการ (services) และด้านเนื้อหาต่างๆ (content) ผ่านการปฏิสัมพันธ์กับรัฐบาล ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างแนวคิดรัฐบาลดิจิทัลกับรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (E-Government) โดยที่รัฐบาลดิจิทัลมุ่งเน้นการส่งมอบบริการด้วยนวัตกรรมรูปแบบใหม่ ส่วนรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์นั้นจะเน้นในเรื่องการนำเทคโนโลยีมาปรับปรุงกระบวนการทำงานที่มีอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอของ Miller (2015, ในทงศักดิ์ เหมือนเตย, 2563) ที่กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างรัฐบาลดิจิทัลกับรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ คือรัฐบาลดิจิทัลมุ่งเน้นข้อมูลเป็นศูนย์กลางในการจัดบริการแก่ผู้รับบริการ ขณะที่รัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์จะมุ่งเน้นไปที่การปรับปรุงกระบวนการให้บริการโดยการนำ

เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาปรับปรุงและพัฒนาการให้บริการดังกล่าวในมุมมองจากภาคเอกชน สุทธิดา เลิศรุจิวิช (2564) อธิบายว่า รัฐบาลดิจิทัลคือการที่ภาครัฐนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้เพื่อเพิ่มศักยภาพในการทำงาน และยังมีการเชื่อมโยงการเข้าถึงข้อมูลระหว่างหน่วยงานของภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชน อีกทั้งภาครัฐยังสามารถเสนอบริการต่อประชาชนในรูปแบบที่ประยุกต์นวัตกรรมเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อความสะดวก รวดเร็ว และถูกต้องเพิ่มขึ้นด้วย โดยข้อดีของรัฐบาลดิจิทัลคือการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานภาครัฐผ่านการใช้เทคโนโลยี ซึ่งช่วยสนับสนุนให้การดำเนินงานเกิดความต่อเนื่องและรวดเร็ว รวมถึงช่วยลดต้นทุนค่าใช้จ่ายจากการดำเนินการที่ถูกขัดเซียดด้วยการนำเทคโนโลยีเข้ามาปรับใช้ และเป็นประโยชน์ต่อภาครัฐในการวิเคราะห์ข้อมูลป้อนกลับจากประชาชนในประเด็นต่าง ๆ ที่ภาครัฐได้ดำเนินการอยู่ สำหรับหน่วยงานภาครัฐของประเทศไทย สำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) ได้กำหนดนิยามของรัฐบาลดิจิทัลไว้ว่า คือการยกระดับภาครัฐไทยสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่มีการบูรณาการระหว่างหน่วยงาน มีการทำงานแบบอัจฉริยะ ให้บริการโดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลางและขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้อย่างแท้จริง จะเห็นได้ว่าแนวคิดเกี่ยวกับรัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทยมุ่งเน้นประเด็นสำคัญใน 4 ด้าน ได้แก่ การยกระดับภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล การส่งเสริมการบูรณาการระหว่างหน่วยงาน การพัฒนาระบบการให้บริการที่ทันสมัย และมีประชาชนเป็นศูนย์กลางและการสร้างความเปลี่ยนแปลงจากการพัฒนาสู่รัฐบาลดิจิทัลดังกล่าว ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าการพัฒนาระบบการขอยุ่ต่อในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-Extension) ยังเป็นเพียงการปรับปรุงกระบวนการการให้บริการโดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาปรับปรุงและพัฒนาการให้บริการ หากสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองต้องการพัฒนาการดำเนินการตามชุดความคิดหลักที่ภาครัฐใช้ในการวางกรอบแนวทางการพัฒนาสู่รัฐบาลดิจิทัล จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงในเชิงองค์การเพื่อนำมาสู่การพัฒนาและเปลี่ยนแปลงองค์การให้สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การผ่านการสร้างความเปลี่ยนแปลงภายในองค์การ ให้เกิดการเชื่อมโยงการเข้าถึงข้อมูลระหว่างหน่วยงานของภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชน เพื่อตอบสนองต่อการบริหารจัดการคนต่างด้าวต่อไป

3) แนวคิดการบริหารจัดการคนต่างด้าว

พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 ให้ความหมายของ “คนต่างด้าว” ว่า บุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทย และ “คนเข้าเมือง” ว่า คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักร คนต่างด้าวซึ่งจะเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวได้ต้องเข้ามาอย่างถูกต้องตามกฎหมายตาม พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 จะเห็นได้ว่าคนต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายนั้นจะต้องเป็นคนต่างด้าวซึ่งมีเอกสารที่รัฐบาลของประเทศตนรับรอง ได้แก่ หนังสือเดินทาง (Passport) หรือเอกสารที่ใช้แทนหนังสือเดินทาง ได้แก่ หนังสือเดินทางชั่วคราว (Temporary Passport) หรือเอกสารรับรองบุคคล (Certificate Of Identity) และมีการตรวจลงตรา (Visa) โดยสถานทูตหรือกงสุลไทยประจำประเทศต้นทางนั้นๆ เมื่อเดินทางเข้ามาในประเทศไทยแล้วจะต้องได้รับการประทับตราระยะเวลาให้อยู่ในราชอาณาจักร ประเภทชั่วคราว (Non-Immigrant Visa) ลงในหนังสือเดินทาง (Passport) หรือเอกสารที่ใช้แทนหนังสือเดินทาง โดยสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองและเมื่อประสงค์จะทำงานต้องขออนุญาตทำงานกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าวตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560 พระราชกำหนดนี้มีสาระสำคัญเป็นการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว

คนต่างด้าวให้เป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดหลักเกณฑ์การนำคนต่างด้าวมาทำงานกับ นายจ้างในประเทศและการทำงานของคนต่างด้าว และให้มีคณะกรรมการนโยบายการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ซึ่งมีอำนาจกำหนดนโยบายและกำกับการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ซึ่ง พระราชกำหนดนี้มีบทบัญญัติบางประการที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของบุคคล เสรีภาพในเคหสถานของบุคคล เสรีภาพของบุคคลในการเขียน การพิมพ์และการโฆษณาสิทธิในทรัพย์สินของ บุคคล และเสรีภาพของบุคคลในการประกอบอาชีพ โดยมีการจำกัดสิทธิและเสรีภาพเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อ ประโยชน์ในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวให้เป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้จะ เห็นได้ว่าการบริหารจัดการคนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวมีความหลากหลายในเหตุผล ในการเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ซึ่งทางสำนักงานตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเองก็ได้มีการ พัฒนาการให้บริการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ e – Extension เข้ามาช่วยอำนวยความสะดวกให้กับคนต่างด้าวที่ ต้องการจะขอรับการตรวจลงตรา (Visa) เพื่อให้ได้รับการประทับตราระยะเวลาให้อยู่ในราชอาณาจักร ประเภทชั่วคราว (Non-Immigrant Visa) ตามแนวคิดเกี่ยวกับรัฐบาลดิจิทัลที่จะกล่าวในข้อถัดไป อีกทั้งเป็น การปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ทั้งนี้ เพื่อความมั่นคง ของประเทศและเพื่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน

วิธีการดำเนินการวิจัย (Research Methods)

บทความวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) เป็นการ ศึกษาวิจัยเอกสารต่าง ๆ ในส่วนของการวิจัยเอกสารนั้นเป็นการศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ที่ เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาทบทวนวรรณกรรม หรือข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องที่มีผู้ศึกษาวิจัยและศึกษารวบรวม ไว้ที่จากประเทศต้นแบบและของประเทศไทยเพื่อศึกษาแนวทางการเทียบเคียงการให้บริการ (e – Extension) โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศต้นแบบ ทั้งข้อมูลที่เป็นนโยบายและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการ ดำเนินการทั้งหมด

ผลการวิจัย (Results)

1) การศึกษาเทียบเคียงการให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์ (e – Extension) ของประเทศต้นแบบ

ความสำเร็จของการพัฒนาการให้บริการขออนุญาตอยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ (e – Extension) ของประเทศต้นแบบชั้นนำของโลกจำนวน 3 ประเทศ ได้แก่ สิงคโปร์ เกาหลีใต้ และ แคนาดา ที่เป็นประเทศที่ได้รับการพัฒนาแล้วและมีจำนวนคนต่างด้าวที่เข้ามาพำนัก อยู่ในประเทศต้นแบบทั้ง 3 ประเทศนี้เป็นจำนวนมาก ซึ่งทั้ง 3 ประเทศที่ได้กล่าวมานี้ได้นำระบบ e-Extension Visa เป็นระบบที่อนุญาตให้ชาวต่างชาติที่อยู่ในประเทศนั้นๆ สามารถขยายระยะเวลาการพำนัก อาศัยได้ผ่านทางระบบออนไลน์ ซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวกและรวดเร็วในการดำเนินการมากขึ้น

(1) ประเทศสิงคโปร์เป็นหนึ่งในประเทศที่อยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ที่อยู่ใกล้กับ ประเทศไทย และถือได้ว่าเป็นประเทศที่มีพื้นที่ขนาดเล็กแต่กลับมีความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและเทคโนโลยี

ทำให้เป็นประเทศที่มีคนต่างด้าวเดินทางเข้ามาและพำนักอยู่ในประเทศเป็นจำนวนมาก ซึ่งประเทศสิงคโปร์ก็ได้มีการบริหารจัดการคนต่างด้าวด้วยการนำเอาระบบ e-Extension Visa มาใช้ในการต่ออายุวีซ่า ทำให้การขยายระยะเวลาการพำนักในสิงคโปร์กลายเป็นเรื่องที่สะดวกสบายมากยิ่งขึ้น ชาวต่างชาติที่ถือ Short-Term Visit Pass (STVP) หรือวีซ่าระยะสั้น สามารถยื่นขอขยายวีซ่าได้ผ่านระบบออนไลน์ โดยไม่ต้องเดินทางไปยังสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ซึ่งคนต่างด้าวสามารถยื่นขอขยายวีซ่าได้ทุกที่ทุกเวลาที่มีอินเทอร์เน็ต ทำให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว ประหยัดเวลา และไม่ต้องเสียเวลาเดินทางมายังสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง โดยเพียงเข้าสู่เว็บไซต์ของ ICA Immigration & Checkpoints Authority (ICA) เลือกบริการ e-Service เลือกบริการที่เกี่ยวข้องกับการขยายวีซ่า สมัครบัญชี SingPass กรอกข้อมูลส่วนบุคคลผ่านระบบ EIS ข้อมูลวีซ่า และเอกสารที่เกี่ยวข้องตามที่ระบบกำหนด ชำระค่าธรรมเนียมการขยายวีซ่าผ่านช่องทางที่กำหนด รอผลการพิจารณา รอการแจ้งผลการพิจารณาผ่านทางอีเมล โดยบริการ e-Extension Visa ของสิงคโปร์ยังมีข้อจำกัดรูปแบบของผู้ใช้เฉพาะคนต่างด้าวที่ถือ Short-Term Visit Pass (STVP) ที่ต้องการขยายระยะเวลาการพำนักในสิงคโปร์ ผู้ที่ต้องการขยายวีซ่าเพื่อการท่องเที่ยว การเยี่ยมเยียนญาติมิตร หรือการรักษาพยาบาล เท่านั้น ซึ่งใช้เวลาในการพิจารณาไม่เกิน 2 วันทำการ เป็นการขยายระยะเวลาในการพำนักในระยะเวลาสั้นๆตามข้อกำหนดกฎหมายของประเทศสิงคโปร์ จะเห็นได้ว่าการให้บริการนี้มีขั้นตอนที่ไม่ซับซ้อนและเอกสารที่ใช้ก็เป็นเอกสารส่วนบุคคล เช่น หนังสือเดินทาง, วีซ่าปัจจุบัน, หลักฐานการจองตั๋วเครื่องบินกลับ, หลักฐานทางการเงิน เป็นต้น

(2) ประเทศเกาหลีใต้เป็นอีกประเทศหนึ่งในภูมิภาคเอเชียตะวันออกที่มีความเจริญทางด้านเศรษฐกิจ เทคโนโลยี และวัฒนธรรม และเป็นอีกหนึ่งประเทศในภูมิภาคเอเชีย ที่มีชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาพำนักในประเทศเกาหลีใต้เป็นจำนวนมาก ซึ่งประเทศเกาหลีใต้เองก็ได้มีการบริหารจัดการคนต่างด้าวด้วยการนำเอาระบบ e-Extension Visa มาใช้ในการต่ออายุวีซ่า ผ่านระบบออนไลน์ที่เรียกว่า Hi Korea e-Application ช่วยให้ชาวต่างชาติที่ต้องการขยายระยะเวลาการพำนักในเกาหลีใต้ สามารถยื่นขอขยายวีซ่าได้ผ่านระบบออนไลน์ได้อย่างสะดวกสบาย ซึ่งข้อดีของระบบนี้คือ สามารถยื่นขอขยายวีซ่าได้ทุกที่ทุกเวลาที่มีอินเทอร์เน็ต ทำให้เกิดความสะดวกรวดเร็วและประหยัดเวลา ไม่ต้องเสียเวลาเดินทางไปยังสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง โดยเพียงเข้าสู่เว็บไซต์ของ Hi Korea 하이코리아 (hikorea.go.kr) ของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเกาหลีใต้ โดยมีขั้นตอนที่ไม่ยุ่งยากโดยเพียงทำการสร้างบัญชีผู้ใช้และกรอกข้อมูลส่วนบุคคล เลือกบริการที่ต้องการ เช่น การขยายวีซ่า กรอกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการขอขยายวีซ่า เช่น ข้อมูลหนังสือเดินทาง, วีซ่าปัจจุบัน, เหตุผลในการขอขยายวีซ่า อัปโหลดเอกสารที่จำเป็นตามที่ระบบกำหนด เช่น หนังสือเดินทาง, วีซ่าปัจจุบัน, หลักฐานทางการเงิน, จดหมายอธิบายเหตุผลในการขอขยายวีซ่า ชำระค่าธรรมเนียมการยื่นขอผ่านช่องทางที่กำหนด ส่งคำขอและรอผลการพิจารณา ระยะเวลาในการพิจารณาค่าขออาจแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับประเภทวีซ่าและเอกสารที่ยื่น โดยระบบ Hi Korea e-Application มีให้บริการเป็นภาษาอังกฤษและภาษาเกาหลี

(3) ประเทศแคนาดาเป็นอีกหนึ่งประเทศที่มีความเจริญและเป็นอีกหนึ่งประเทศที่อนุญาตให้ชาวต่างชาติขยายระยะเวลาการพำนักในประเทศได้ผ่านระบบออนไลน์ หรือที่เรียกว่า e-Extension

โดยเฉพาะสำหรับผู้ที่จะเข้ามาในแคนาดาในฐานะนักท่องเที่ยว (visitor) หากต้องการอยู่ต่อเกินกว่าระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตในตอนแรก ก็สามารถยื่นขอขยายวีซ่าได้ผ่านระบบนี้ โดยชาวต่างชาติที่ถือวีซ่านักท่องเที่ยว (visitor visa) และต้องการขยายระยะเวลาการท่องเที่ยวในแคนาดา ผู้ถือใบอนุญาตเข้าประเทศ (visitor record) ที่ได้รับอนุญาตให้เข้าประเทศแคนาดาเป็นระยะเวลาหนึ่ง และต้องการขยายระยะเวลาการพำนัก สามารถยื่นขอขยายเวลาการพำนักในแคนาดาได้ทางออนไลน์ ซึ่งขั้นตอนก็จะคล้ายๆกันกับประเทศสิงคโปร์ และเกาหลีใต้ ที่จะต้องสร้างบัญชีผู้ใช้บนเว็บไซต์ของ Immigration and Citizenship Canada (IRCC) [Immigration, Refugees and Citizenship Canada - Canada.ca](https://www Immigration, Refugees and Citizenship Canada - Canada.ca) และ กรอกข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลวีซ่า และอัปโหลดเอกสารที่เตรียมไว้ ชำระค่าธรรมเนียมการยื่นขอขยายวีซ่า ส่งคำขอและรอผลการพิจารณา โดยระยะเวลาในการพิจารณาคำขอจะใช้เวลาประมาณ 2 วันทำการขึ้นอยู่กับประเภทวีซ่า (วีซ่าอื่นๆ) และอาจแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ

2) การศึกษาการให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์ (e – Extension) ของประเทศไทย

จากการสำรวจความสำเร็จของการให้บริการ (e – Extension) โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศต้นแบบทั้ง 3 ประเทศ ได้แก่ สิงคโปร์ เกาหลีใต้ และ แคนาดา ที่ได้มีการให้บริการ e – Extension ในรูปแบบที่คล้ายๆกัน ซึ่งประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่น่าระบบ e-Extension Visa มาใช้ ซึ่งถือว่าเป็นประเทศแรกๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ให้บริการนี้ ทำให้ชาวต่างชาติที่ต้องการอยู่ต่อในประเทศไทยสามารถยื่นขอขยายวีซ่าได้ง่ายขึ้นและรวดเร็วยิ่งขึ้น ซึ่งประเทศไทยก็ได้เริ่มมีการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการต่างตามแนวคิดรัฐบาลดิจิทัล พร้อมทั้งได้มีการจัดทำขั้นตอนการยื่นขออยู่ต่อฯ โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ e – Extension พร้อมทั้งข้อกำหนดต่างๆให้เป็นไปตามระเบียบของกฎหมายอย่างถูกต้องเพื่อป้องกันการเกิดปัญหาในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านการหลบหนีเข้าเมือง คนต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศผิดกฎหมาย รวมไปถึงการเข้ามาก่ออาชญากรรมในประเทศไทยเอง เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามประเทศไทยก็ยังเป็นจุดหมายปลายทางของคนต่างด้าวไม่ว่าจะเข้ามาด้วยเหตุผลด้านการท่องเที่ยว การทำงานหรือเหตุผลด้านต่างๆ ในปีหนึ่งหลายสิบล้านคน ทำให้การให้บริการของเจ้าหน้าที่ ที่นำโดยตำรวจตรวจคนเข้าเมือง ต้องทำงานอย่างระมัดระวังและรอบคอบอย่างหนักเพื่อป้องกันและปราบปรามคนต่างด้าวที่ประสงค์ร้ายเข้ามาภายในประเทศไทย ดังนั้นทางสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจึงได้เล็งเห็นถึงผลดีและผลเสียของการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการขออนุญาตอยู่ต่อในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ (e – Extension) โดยปัจจุบันได้เริ่มมีการให้บริการในชื่อโครงการ Electronics Extension of Temporary Stay in The Kingdom : e – Extension ระยะที่ 1 ให้บริการ จำนวน 12 เหตุผล (ณ ปัจจุบัน) ผ่านเว็บไซต์ thaiextension.vfsevisa.com [Official] [Thailand E-Extension | Tourist eVisa \(vfsevisa.com\)](https://thaiextension.vfsevisa.com) ซึ่งมีดังต่อไปนี้ เพื่อการท่องเที่ยว (อนุญาต 30 วัน), อยู่ปฏิบัติงานในส่วนราชการ (อนุญาต 1 ปี), ครุในสถานศึกษาของรัฐ (อนุญาต 1 ปี), ศึกษาในสถานศึกษาของรัฐ (อนุญาต 1 ปี), ฝึกสอนค้นคว้าวิจัยในหน่วยงานรัฐ (อนุญาต 1 ปี), สื่อมวลชนหรือถ่ายทำภาพยนตร์ (อนุญาต 1 ปี), ผู้เชี่ยวชาญด้านการแพทย์ และวิชาชีพต่างๆ เพื่อถ่ายทอดความรู้ให้กับคนไทย (อนุญาต 90 วัน), ติดตั้ง ทดสอบ บำรุงรักษา ซ่อมแซมเครื่องจักร (อนุญาต 90 วัน), ครอบครัวผู้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร (อนุญาต 1 ปี), เดิมคนไทย (อนุญาต 1

ปี), สถานทูตให้การรับรองและร้องขอ (อนุญาต 30 วัน) และผู้ควบคุมพาหนะ คนประจำพาหนะ (อนุญาต 90 วัน) ซึ่งแต่ละเหตุผลจะต้องมีเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณา การขออนุญาตอยู่ในราชอาณาจักรในแต่ละเหตุผล ซึ่งวิธีการดำเนินการยื่นเอกสารประกอบการพิจารณาในช่องทางที่สำนักงานตำรวจตรวจคนเข้าเมืองได้ดำเนินการตามพ.ร.บ.การปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 ซึ่งมีขั้นตอนการยื่นขอยุ่ต่อๆ โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ e – Extension ดังนี้ เข้าสู่เว็บไซต์ [Official] Thailand E-Extension | Tourist eVisa (vfsevisa.com) ซึ่งเป็นตัวแทนคนต่างด้าว โดยให้คนต่างด้าว Login เข้าสู่ระบบเพื่อ Upload ข้อมูลชำระค่าธรรมเนียม เลือกวันนัดมารับสติ๊กเกอร์วีซ่า ข้อมูลคนต่างด้าวจะถูกส่งไปยังบริษัท VFS เพื่อตรวจสอบข้อมูลเอกสารของคนต่างด้าวให้ครบถ้วนตามข้อกำหนดเพื่อนำส่งให้ เจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองผ่านระบบ e – Extension เพื่อพิจารณา Approve ผลการพิจารณาภายใน 3 วัน เมื่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบข้อมูลถูกต้องครบเรียบร้อยแล้วและผ่านการอนุมัติตามขั้นตอน ก็จะแจ้งผลกลับมายังบริษัท VFS เพื่อแจ้งให้คนต่างด้าวมาติดสติ๊กเกอร์วีซ่าตามวันนัดต่อไป

อภิปรายผลการวิจัย (Discussion)

จากที่ได้กล่าวมาจะเห็นได้ถึงความแตกต่างและความคล้ายๆกันในหลายๆด้านโดยเฉพาะด้านการป้องกันในทุกๆประเทศให้ความสำคัญกับการเก็บข้อมูลผ่านระบบปฏิบัติการของประเทศตัวเองเพื่อใช้สำหรับรวบรวม Data ของคนต่างด้าวที่เข้ามายังประเทศแต่ละจุดที่น่าสนใจคือขั้นตอนของประเทศไทยที่มีความแตกต่างมากกว่าของประเทศอื่นคือต้องมีการดำเนินการจองคิวเพื่อมายืนยันตัวตนกับเจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง ซึ่งอาจเป็นข้อกำหนดทางกฎหมายที่มีไว้สำหรับการป้องกันการเกิดอาชญากรรมเพราะประเทศไทยเป็นประเทศที่เน้นการท่องเที่ยวเป็นหลักอาจทำให้มีต่างด้าวหลบหนีเข้ามาเพื่อพำนักในประเทศไทยได้ ต่อมาในส่วนของระยะเวลาในการอนุมัติคำขอประเทศไทยถือได้ว่าเป็นประเทศที่มีระบบปฏิบัติการที่รวดเร็วและใช้งานสะดวกเพราะมีช่องทางที่ชัดเจนและมีการอธิบายรายละเอียดขั้นตอนอย่างเปิดเผย ในส่วนของข้อกำหนดสำหรับประเทศไทยนั้นมีข้อกำหนดในการขอรับการตรวจลงตรา (Visa) ที่ครอบคลุมเหตุผลการขอยุ่ต่อที่ละเอียดมากเพราะต้องแสดงเอกสารในการประกอบการอนุมัติที่ได้รับการรับรองที่ออกโดยหน่วยงานรัฐทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งทำให้เป็นการยากที่คนต่างด้าวจะหลบหนีเข้ามาในประเทศไทยโดยไม่ผ่านกระบวนการทางตำรวจตรวจคนเข้าเมือง แต่ก็อาจจะมีช่องว่างให้ต่างด้าวที่มีพฤติกรรมหรือต่างด้าวที่มีแนวโน้มจะเป็นอาชญากรรมที่ยังไม่มีประวัติหรือหมายจับเข้ามาในประเทศไทยได้ ซึ่งอาจจะต้องมีการสร้างมาตรการป้องกันตั้งแต่ต้นทางก่อนเข้าประเทศไทย ในส่วนของข้อจำกัดการให้บริการจะเห็นได้ว่าสำหรับประเทศไทยนั้นยังมีข้อจำกัดการให้บริการที่ยังไม่ครอบคลุมทั่วประเทศ โดยเปิดให้บริการแค่ในส่วนของแต่ละต่างด้าวที่มีที่พำนักเฉพาะในพื้นที่กรุงเทพมหานครเท่านั้น และยังจำกัดเหตุผลในการให้อนุญาตในปัจจุบันเพียง 12 เหตุผล ดังที่ได้กล่าวไว้ในตอนต้น ทั้งที่ประเทศไทยเป็นประเทศที่เน้นการท่องเที่ยว มีจังหวัดสำคัญๆที่เป็นแหล่งจุดหมายของต่างด้าวที่เข้ามายังประเทศไทย เช่น ภูเก็ต เชียงใหม่ ชลบุรี เป็นต้น สำหรับประเทศสิงคโปร์ที่ได้มีการใช้บัตรประชาชนอิเล็กทรอนิกส์ SingPass แทนการใช้เอกสารประจำตัวเพื่อลดเอกสารประกอบการสมัครก็ถือเป็นโมเดลที่น่าศึกษา SingPass เป็นแพลตฟอร์มยืนยันตัวตนทางอิเล็กทรอนิกส์ที่รัฐบาลสิงคโปร์พัฒนาขึ้น ซึ่งการ

มีระบบปฏิบัติการนี้จะช่วยลดระยะเวลาในการจัดเตรียมเอกสารและมีข้อมูล Data ที่เป็นส่วนตัวของต่างด้าวที่เดินทางเข้ามาในประเทศทำให้สามารถตรวจสอบสถานะของคนต่างด้าวได้ทันที นอกจากนี้ยังสามารถพัฒนาระบบการให้บริการที่รองรับภาษาต่างๆเพื่ออำนวยความสะดวกแก่คนต่างด้าวที่เข้ามาขอรับบริการขออนุญาตอยู่ต่อในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ (e – Extension) ให้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ (Recommendations)

จากการเปรียบเทียบข้อดีข้อเสียแต่ละประเทศจุดอ่อนประเทศไทยดังที่กล่าวมานี้ การพัฒนาโมเดลการให้บริการขออนุญาตอยู่ต่อในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ (e – Extension) โดยการสร้างแพลตฟอร์มยืนยันตัวตนทางอิเล็กทรอนิกส์ที่มีชื่อว่า ThaiPass เพื่อให้ต่างด้าวที่เข้ามาพำนักอยู่ในประเทศไทยสามารถเข้าถึงบริการต่างๆ ของภาครัฐได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย โดยใช้เพียงอุปกรณ์เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต เช่น สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต หรือคอมพิวเตอร์ ซึ่งแพลตฟอร์มนี้จะเข้ามาทำหน้าที่เก็บข้อมูลส่วนบุคคลของคนต่างด้าวที่เข้ามาพำนักอยู่ในประเทศไทยและยังสามารถใช้ยืนยันตัวตนเพื่อเข้าถึงบริการต่างๆ โดยจะให้สมัครผ่านเว็บไซต์ thaiextension.vfsevisa.com ซึ่งเป็นช่องทางหลักในการให้บริการของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองอยู่แล้ว จะช่วยให้เจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบและพิจารณาการขออนุมัติได้รวดเร็วยิ่งขึ้นไม่ต้องรอ approve ถึง 3 วัน ถึงจะได้รับผลการพิจารณาเพื่อนำเล่ม Passport มาติดสติ๊กเกอร์วีซ่าตามขั้นตอนการยื่นขออนุญาตฯ โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ e – Extension เพื่อให้คนต่างด้าวที่เข้ามาพำนักในประเทศไทยได้รับการที่สะดวกรวดเร็วและเป็นประโยชน์กับหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องต่อไป

เอกสารอ้างอิง (References)

- ทงศักดิ์ เหมือนเตย. (2563). รัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ไทย : ความหมายที่เปลี่ยนแปลงและพัฒนาการ. *อินทนิลทักษิณสาร*, 15(2), 129-152.
- ธนาคารกรุงไทย. (ม.ม.ป.). กลยุทธ์ปรับตัวองค์กรเข้าสู่ยุค 4.0.
<https://sme.krungthai.com/sme/productListAction.action?command=getDetail&cateMenu=KNOWLEDGE&catelid=42&itemId=165>.
- พระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล. (2562). *การบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล*. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.
- พระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์. (2565). *การปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์*. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประกาศสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง 2565. คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ การพิจารณาและวิธีการคัดเลือกตัวแทนผู้ยื่นคำขออนุญาตเพื่ออยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์. กรุงเทพฯ : สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง.
- พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง. (2522). *การเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.

สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ. (2552). ความมั่นคงแห่งชาติ (National Security). *วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร*, 2552, 51 – 55.

สุทธิดา เลิศรุจิวิช. (2564). *Digital Government: พลิกวิกฤตเป็นโอกาสในการก้าวเข้าสู่ “รัฐบาลดิจิทัล”*.
<https://www.sceic.com/th/detail/product/7792>.

Canada.ca. (2024). *Immigration, Refugees and Citizenship Canada - Canada.ca*.
<https://www.canada.ca/en/immigration-refugees-citizenship.html>.

Hi Korea. (2024). *하이코리아* (hikorea.go.kr). <https://www.hikorea.go.kr/Main.pt>.

Hood, C. (1991). A Public Management for All Seasons?, *Public Administration*, 69, 3 – 19.

ICA. (2024). *Immigration & Checkpoints Authority (ICA)*. <https://www.ica.gov.sg/>.

Metcalfe, L. & Richards, S. (1991). *Improving Public Management*. London: Sage

Osborne, D. & Brown, K. (2006). *Managing Change and Innovation in Public Service Organizations*.

Schofield, J. (2001) Time for a Revival? Public Policy Implementation: A Review of the Literature and an Agenda for Future Research, *International Journal of Management Reviews*. 3(3), 245 – 63.

VFS.GLOBAL. (2024). *Official] Thailand E-Extension | Tourist eVisa* (vfsevisa.com).
<https://thaiextension.vfsevisa.com/>.